

MĚCHENICKÝ Č. 3 ČTVRTLETNÍK

ZDARMA / ROČNÍK DRUHÝ

Měcheničtí hasiči (1)

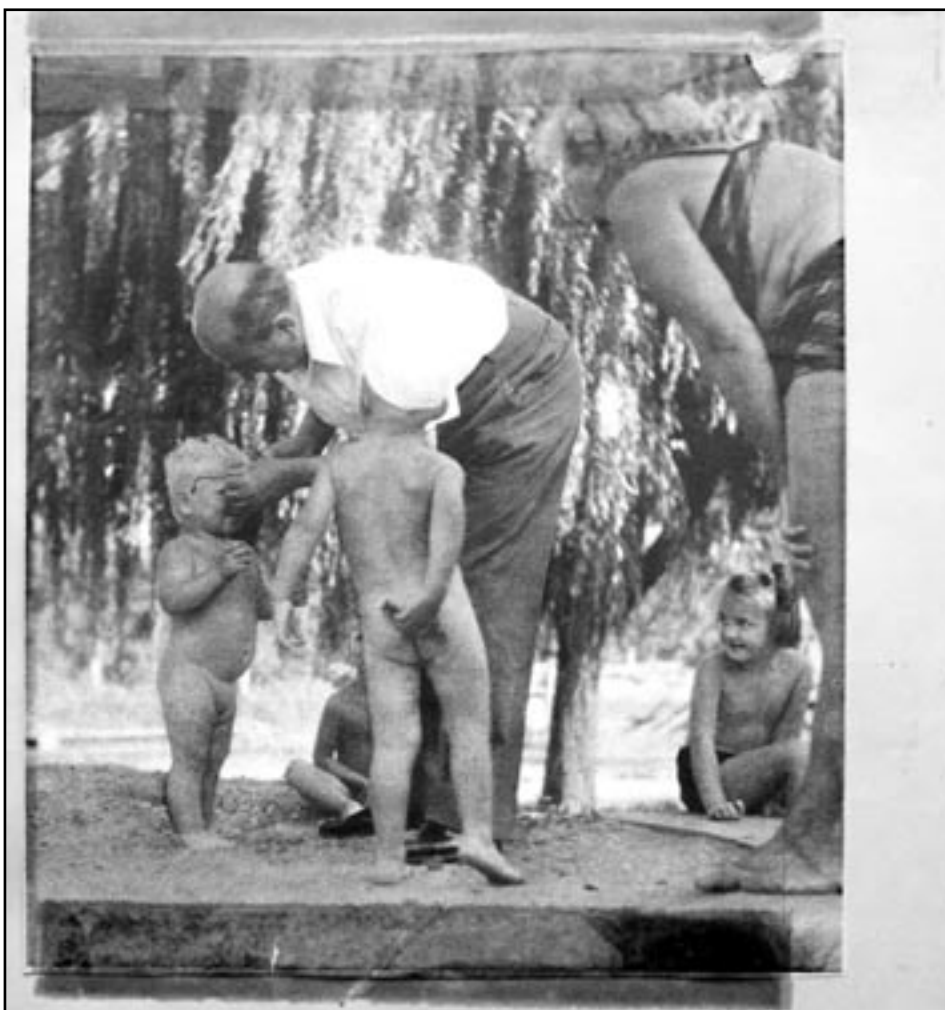
Říká se: Co tě nepálí, nehas! – Kdyby se touto výzvou všichni řídili, pak by bylo zle. Tolerovaly by se nešvary, zlodějny, krádeže, pomluvy a všechno další zlo, které ztrpčuje život lidem. Je to alibistická výzva: když u mě nehoří, proč bych hasil u souseda, u kterého hoří! Proč bych neměl volat policii, když zloději u souseda kradou? Proč bych měl mlčet, když sousedka pomlouvá sousedku? Proč bych měl tolerovat skutečnost, že se pálí petlahve? Proč by nám mělo být lhostejné, že v neděli někdo seká trávu? Těch „proč“ k lhostejnosti je mnoho. Asi jiné otázky si kladli roku 1922 mnozí lidé v Měchenicích: proč se nepřipravit na pomoc lidem v Měchenicích, kdyby vypukl požár? Proč nevarovat lidi před požárem? Jak chránit majetek před požárem? Jak máme být připraveni, kdyby někde v Měchenicích hořelo?

Předvídat, být připraven na různé situace, myslet na ty druhé, na spoluobčany, neřídit se heslem Co tě nepálí, nehas – si uvědomili měcheničtí občané a hosté Měchenic na letním bytě v červenci 1922 – kdy dali podnět k založení hasičského sboru v Měchenicích.

Do přípravného výboru pro založení dobrovolného hasičského sboru byl ustanoven tzv. zařizovací výbor, jehož členy byli: František Jirsák (předseda), B. Mikoláš, Josef Novák ml., Josef Novák st., Josef Trnka a B. Klima. Sbor dobrovolných hasičů v Měchenicích měl v září 1922 tuto správu: předsedou byl František Jirsák, velitelem sboru Arnošt Drozd, náměstkem velitele František Mlejnský, jednatelem Antonín Jírotka, pokladníkem Josef Novák st.. Ve výboru zasedli Jan Trnka, Josef Macháček, Josef Trnka, Josef Holub; náhradníky byli Bohumil Mikoláš, František Stárek a Josef Novák ml. Starostou Měchenic byl František Jirsák.

To vše se dočteme v tzv. Pamětní knize Sboru dobrovolných hasičů v Měchenicích, založené 17. září 1922. Sbor měchenických dobrovolných hasičů byl členem hasičské župy zbraslavské.

Léto 1947 v Měchenicích

Děkujeme za milé připsání a vyfotování.

na shledanou

Jan Marasýš
Měchenice 21. 9. 47.

Jedním z prvních počínů Sboru bylo otevření hasičského skladiště dne 26. srpna 1923. Byla to velká sláva konaná za účasti zástupců Sboru dobrovolných hasičů z Masečina, Davle, Trnové a Skochovic, jakož i ze spolku Vltavan Davle, učitelského sboru davelské školy, ředitele bezdrátového telegrafu a dalších hostů.

Pamětní kniha pak připomíná až slavnost v roce 1929 – slavnost spojenou s veřejným cvičením hasičů a otevřením nového skladiště Sboru. Zřejmě v Měchenicích v době od založení v r. 1922 do r. 1929 nehořelo – taková byla asi bilance preventivních protipožárních opatření, o kterých se však Pamětní kniha nezmiňuje.

V tom roce se v Měchnicích konala také oslava Památky mistra Jana Husa. Pamětní kniha o tom podává svědectví. „Letošní oslava památky mistra Jana Husa za vedení předsedy slavnostního výboru br. Mikoláše byla největší, jaká kdy na zdejší obci pořádána; zanechala jasný dojem a povznesla význam myšlenky Husovy. Slavnosti zúčastnil se sbor dobrovolných hasičů v Davli, který připravil velkou loď s hudbou a četným občanstvem nesoucím lampiony; místní občanstvo očekávalo účastníky v zálivu pod lómem měchenickým, průvod s hudbou v čele a sbory hasičskými ubíral se ve velkém počtu na hřiště sportovců AFC Měchenic. Mnohé domy v obci okrášleny prapory a skorem všechny, některé přímo pohádkově, osvětleny. Na hřišti vzplála hranice, v záři ohně přednášel řídící učitel p. Zurynek ze Zbraslavi přílehavé výňatky z dějin doby Husovy a význam jeho obětování se za pravdu a lidská práva. Vrcholem pak byl velkolepý ohňostroj vypálený bratry Mikoláškem, Bejčkem a Husákem“.

Na závěr slavnosti se konalo školní cvičení se stříkačkou – moderního hasičího přístroje Travail, jakož i hasičské cvičení se žebříky, prováděly se ukázky první pomoci. Také předveden byl zásah u požáru u místního skladu řeziva. Na těchto akcích cvičili Boh. Melmuk (velitel), Václav Trnka, Ladislav Trnka, Jos. Holub, Josef Ludvík, František Mlejnský, Jan Marek a František Hřebík. Bylo také zajištěno pohoštění – fungoval buffet, uspořádána byla tombola a loterie – to vše obstarávaly dámy paní Mikolášová, Jirsáková Anežka a paní Husáková.

V roce 1930 (v červenci – k dvacátému výročí založení sboru) získal hasičský sbor dob-

rovolných hasičů v Měchenicích motorovou čtyřproudou stříkačku. Slavnost k předání této nové techniky byla opět velká: zúčastnila se opět celá řada zástupců hasičů z okolí, zástupci různých spolků, starosta Měchenic a samozřejmě celý výbor a členové hasičského sboru. Zahrála hudba pana Borovičky. Zvláštností této slavnosti byla slavnostní přísaha členstva sboru do rukou župního starosty. Přisáhala se věrnost sboru dobrovolných hasičů a vlasti. Následovalo velké cvičení hasičů. Navečer se konala hasičská veselice v restauraci Na Staré pana Karla Jirsáka. Trvala až do ranních hodin. (Pokračování příště)

mf

Slovo starostky

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

v poslední době se často obrátíte na úřad s otázkou, jak a kdy bude probíhat uzavírka silnice II/102. K postupné sanaci skalního masivu dochází průběžně již od roku 2010.

V současnosti probíhá územní řízení na stavbu „komplexní sanace skal II/102 v úseku Strnady – Štěchovice,“ o čemž visí oznámení na malých tabulích podél celé silnice II/102. V tomto řízení se řeší, jak název napovídá, komplexní sanace skalního masivu podél celé komunikace II/102. V daných úsecích budou probíhat práce průběžně. Budou zúženy jízdní pruhy a snížena maximální povolená rychlost, avšak nemělo by dojít k uzavření komunikace. V případě nutnosti, např. vyvstane-li nějaká

nepředvídaná situace, bude provoz přerušen pouze po nezbytnou dobu, tzn. že případné uzavírky by neměly být delší než několik minut, hodin, v nejhorších případech dnů, avšak projekt situaci řeší tak, aby k několikadenním uzavírkám nedocházelo. Bohužel však nelze dopředu předvídat, co se stane. O jakýchkoliv případných změnách Vás budu informovat na webových stránkách obce.

Co se týče přesného termínu sanačních prací oznámím jej, jakmile bude znám, také na obecních webových stránkách.

Dále mi dovoluji Vás seznámit se dvěma novinkami. Od minulého týdne máme na obecním úřadě zřízeno sběrné místo pro zpětný odběr baterií. Jedná se o box, který je umístěn na okně přímo proti vchodu do úřadu. Box slouží pro sběr všech typů baterií používaných v domácnosti (ze svítilen, hraček, elektroniky, dálkových ovladačů, hodin, budíků, zvonků, mp3 přehrávačů, mobilních telefonů apod.), velikost baterií: knoflíko-

vé články, mikrotužkové a tužkové baterie, malé a velké monočlánky, ploché baterie i 9V hranaté baterie a dobíjecí baterie lehčí než 1 kg. Baterie se musí svými rozměry vejít do otvoru ve sběrném boxu 9 x 5 cm. Na sběrné místo nenoste a do sběrných boxů v žádném případě nedávejte rezavé, rozbité nebo tekoucí/lepkavé baterie, autobaterie a jiné baterie s tekutým elektrolytem, baterie nebo akumulátory z průmyslových podniků (takové baterie nemají obvykle komerční nálepku, mohou z nich vyčnívat kontaktní drátky a podobně), plně nabitě baterie a baterie těžší než 1 kg (zdroj informací www.ecobat.cz). Box je přístupný všem v době, kdy je otevřen obecní úřad.

Druhá novinka se týká odvozu bioodpadu z Vašich zahrad. Každý, kdo bude mít zájem o pravidelný odvoz biologického odpadu ze zahrady, má možnost se k němu přihlásit buď přímo na obecním úřadě nebo na e-mailové adrese mechenice@volny.cz. Jedná se o pronájem sběrné nádoby, do níž

Ize umisťovat biologický odpad, který bude jednou za týden nebo jednou za 14 dní vyvezen. Volba frekvence vývozu je na Vás. K tomu, abychom tuto službu mohli zrealizovat, je zapotřebí, aby se do systému závažně přihlásilo 40 domácností. Ceník uvádíme dále v časopise.

Přeji Vám příjemný zbytek léta.

Kateřina Gavlasová

DO NÁDOBY PRO BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ ODPAD PATŘÍ:

listí, tráva, seno, plevel, zbytky rostlin, ovoce a zeleniny, větve stromů a keřů, zbytky ovoce, čajové sáčky, kávová sedlina, skořápky z vajec.

Svoz je prováděn v období od 1. 4. do 30. 11.

četnost svozu	1x za 14 dní	1x týdně
nádoba 120 l	658 Kč	1 072 Kč
nádoba 240 l	869 Kč	1 684 Kč

Roční cena v Kč s DPH 14% vč. pronájmu nádob. Pro garanci výše uvedené ceny je nutné objednat minimálně 40 ks nádob v obci. Objednávky a platby na OÚ.

85 let sportu v Měchenicích

Dne 13. srpna 1927 byl založen sportovní klub AFK Měchenice a začala se tak psát bohatá historie organizovaného sportu v Měchenicích. V letošním roce si tak připomínáme 85 let měchenického sportu. Oslavy této události začaly 23. 6. 2012. Na fotbalovém hřišti probíhal po celý den turnaj v malé kopané, jehož vítězem se stal tým 1. FC Garda. V odpoledních hodinách se naši vodáci

Nástup kapitána na palubu Archimeda 3

představili v soutěži netradičních plavidel. Celý den vyvrcholil jubilejní desátou Letní nocí, kdy se v areálu autokempu představilo duo Ada a Denny, po němž následoval koncert Smokie revival. Skvělé písničky nejen od skupiny Smokie, Tiny Turner, Suzi Quatro nebo Bryana Adamse si nenechalo ujít víc než 200 návštěvníků, kteří se skvěle bavili. Poděkování za vydařenou akci patří všem sponzorům, zejména pak obci Měchenice, která Letní noc výrazně finančně podpořila. Samotné oslavy 85 let sportu v Měchenicích ukončí vzpomínkové setkání členů TJ Sokol Měchenice a hostů, které je naplánováno na 1. 9. 2012 od 15 hodin v autokempu.

Srdečně zveme příznivce sportu v Měchenicích.

Miloslav Tichý

Zprávy z vodáckého oddílu

Soutěž netradičních plavidel

V rámci oslav 85 let sportu v Měchenicích uspořádal vodácký oddíl, nejen pro svoje členy, Soutěž netradičních plavidel o tradiční ceny. Počasí bylo příznivé a po asi třech předchozích pokusech můžeme říci, že se tato akce stala pro nás již tradiční. Účast, bohužel, kvůli blížícímu se konci školního roku byla poněkud slabší, protože některé naše členy zaměstnávaly probíhající školní akademie. Nicméně, nerozhoduje kvantita ale kvalita a akce se i tak povedla. Do soutěže se zapojila, když nepočítáme záchranu na vodě, 4 netradiční plavidla.

Potěšil nás také i divácký ohlas a zájem, vyšší než jsme očekávali.

K vidění tu byla Archimedova archa – Archimedes 3 kapitána Tomáše, vodní Peřina kapitánů Tadeáše a Matyáše, pirátská loď Vrak Adama a Říši, a Štěpánova nafukovací Inverze. Je sice pravdou, že Inverze byla plavidlem nouzovým, protože původní plavidlo PET-vor nezvládlo přípravy a následný převoz, takže se ještě před soutěží rozložilo na prvočinitele, neku-li na molekuly.

O bezpečnost soutěžících se starala dobrovolná záchranná služba na lodi s podběrákem, určeným k záchraně tonoucích, ustavená z řad pořadatelů.

V rámci soutěže nejprve hodnotila odborná porota originalitu a technické provedení plavidla. Hned poté se veselo soutěžilo na vodě, čas se měřil se sekundy, projeté branky nebo objeté bóje. Proběhla soutěž ve slalomu i sprintu.

Pak ale měla porota nelehký úkol – stanovit pořadí velmi vyrovnané soutěže. A aby ani malí diváci nezavížděli, mohli se, po dobu

kteou trvala těžká práce poroty, povozit na některých plavidlech pod dohledem a vedením našich vedoucích. Nakonec ale nikdo neprohrál, všichni vyhráli a podělili se o všechna čtyři místa podle výkonu. Všichni vítězové obdrželi zajímavé vodácké ceny a sladké perníkové medaile. A také všechny přítomné děti byly odměněny perníkovou medailí. Doufám, že v příštích letech vybereme vhodnější termín a zapojíme i rodiče v rámci dospělácké kategorie.

Ještě bych chtěl poděkovat Mirce za chutné medaile a Janě za krásný leták.

Polsko – řeka Pilica

Od 14. do 21. 7. 2012 členové vodáckého oddílu ukázali záda přeplněným českým řekám a vyjeli na další ze svých zahraničních výprav. Tentokrát padla volba na polskou řeku Pilica, která ústí kousek pod Varšavu do Wisly. Tak daleko jsme však nedopluli, ale spokojili jsme se s horním úsekem dlouhým asi 105 km. I když počasí se nevyznaovalo letními třicítkami, i tak bylo možné se koupat. Řeka se totiž vyznačuje průzračnou vodou, písčným dnem a mírným proudem – co víc si přát pro klidnou plavbu s dětmi. Když uvážím volné táboření, téměř liduprázdnou řeku – to už asi v Čechách nikde nezažijeme – ideální voda pro vodáky, kteří nechtějí stát fronty na jezích a kempovat v hlučných, přeplněných kempech.

Je asi zbytečné se dál rozepisovat, protože chystáme promítání a to nejen z této výpravy, ale i předchozích, na které srdečně zveme všechny zájemce. Místo a čas upřesním na měchenických internetových stránkách a letáčích ve vývěškách.

Ján Gazda

Peřina s jedním ze svých kapitánů projíždí slalomovou dráhu

Vrak pod plnými plachtami

OSADA BRABČÁRNA

Na louce, přetáté malým potůčkem a obkroužené kolem dokola zalesněnými stráněmi, oddělené od osady Údolí stínů násperm železniční tratě, stála poměrně velká dřevěná výletní hospoda pana Brabce, která se kolem roku 1931 stala centrem budoucí osady. Hospoda sice v roce 1937 shořela, ale její pojmenování – Brabčárna – převzala osada.

Parta kamarádů jezdila každou sobotu stanovat na louku u této hospody. Později, aby každý týden nemuseli stavět stany, pronajali si od pana Nováka pozemky a postavili na nich chatičky. V jedné smlouvě na pronájem pozemku k postavení chaty je mimo jiné také uvedeno, že majitel chaty se zavazuje odebírat z tamější restaurace pivo a jiné občerstvení.

Do konce 30. let zde stálo již 19 chat, postupem času přibývaly další, takže na konci století měla osada 23 chat. Během let z nich téměř polovina změnila majitele, ale v některých rodinách se chatky dědí po generaci. Rodiny Pirnerů, Šedivých, Kotrbů, Eberlů, Čápů, Soukupů, Augustýnů a Povolných zůstávají osadě věrné.

V době mezi válkami, ale i později se život v osadách – Údolí stínů i Brabčárna – vzájemně prolínal, nejen při různých sportovních hrách a soutěžích jako je tenis, fotbal,

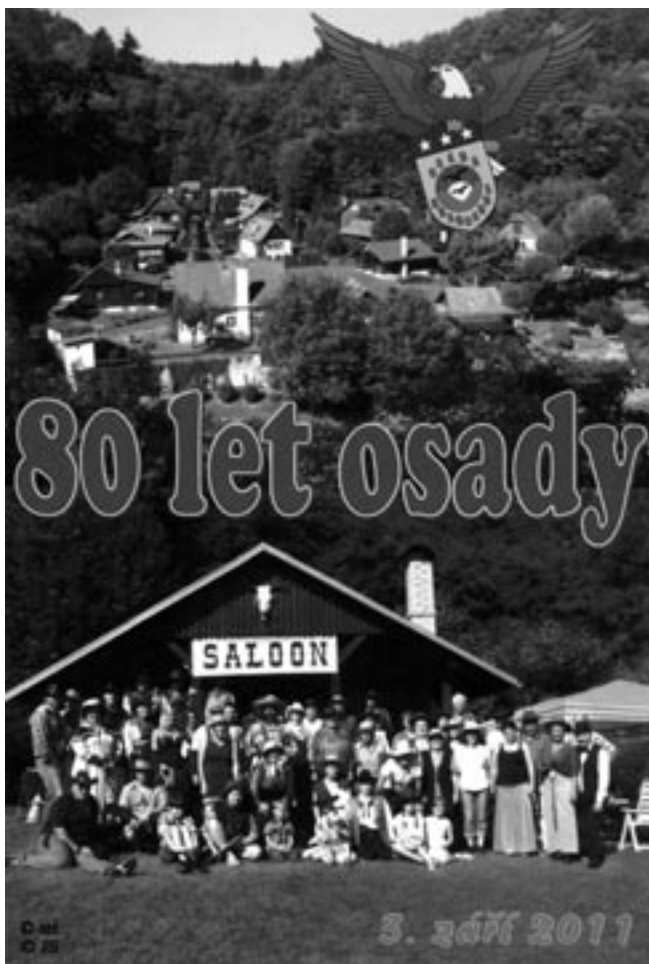
volejbal atd., ale také při táborácích a různých dalších zábavách, kterých se někdy účastnila i měchenická mládež.

Rok 1989 přinesl velkou změnu, protože pronajaté pozemky bylo možné zakoupit do osobního vlastnictví, sice to znamenalo trochu postávání ve frontách na různých úřadech a při zápisu do katastru nemovitostí, ale ta trocha nepohodlí se jistě vyplatila.

Další společnou akcí osadníků v roce 1994 byla přestavba boudy původně sloužící místnímu hlídači a již se přezdívalo Prašivka. Během chvíle byla chata zbořena a na jejím místě vybudovali svépomocí za pár měsíců pěkný dřevěný srub, sloužící jako klubovna, s velkou krytou verandou. Prašivka se tak stala společenským centrem pravidelných ranních, odpoledních a večerních setkání a odehrávají se zde všechny další oslavy, kterých v průběhu každé sezóny není málo! Pomineme-li oslavy narozenin, oslavy založení osady Brabčárna – v loňském roce oslavili kulaté osmdesáté výročí – a Silvestrovské oslavy, osadníci zde pořádají ještě další slavnosti jako je začátek a konec prázdnin, Dětský den se soutěžími, pravda dnes již spíše pro vnoučata. Prašivka má nezastu-

pitelnou úlohu – stmeluje obyvatele osady v opravdovou partu.

Všechny pořádané akce jsou pečlivě zaznamenávány místním kronikářem Říšou a na celou osadu dohlíží posledních pět let šerifka Hanina Bryndačová. Ale příliš mnoho práce nemá, protože všichni se sami ujímají práce tak, jak je zrovna potřeba. Je obdivuhodné, jak jsou obyvatelé Brabčárny stmeleni v jednu velkou rodinu – nikdo si nezávidí, nikdo se nehádá – jen se vše řeší, když nepřijde souseď na ranní kávu do Prašivky, hned je po něm shánka, jestli je v pořádku a uprostřed osady si na trávníku (pozemek si koupili všichni dohromady a každému patří jedna x-tinka!) hrají všechna vnoučata pěkně pod dohledem. Až to vypadá, že jsme si

to vymysleli, ale my tenhle pocit sounáležitosti v Brabčárně skutečně zažili.

Dobrou pohodu však kalí jeden velký problém, kterým by se stal požár – ať v okolních lesích nebo v osadě samé, protože jak už jsme uvedli v minulém čísle v článku o Údolí stínů – první železniční podjezd (u okolnice)

je příliš nízká a také silnice je zde příliš úzká což znemožňuje příjezd hasičských vozidel.

Jen je smutné, že stejně jako v Údolí stínů, ani v Brabčárně není mnoho mladých lidí, kteří by na tuto letitou osadnickou tradici chtěli navázat. Pouze něco málo dnes již dospělých dětí, které zde vyrostly, se

pravidelně vracejí. Co se asi stane s osadou, s mnoha kronikami a se vzpomínkami až poslední obyvatelé Brabčárny odejdou kempovat tam nahoru... ?

Děkujeme všem účastníkům jednoho odpoledního posezení u kávy v Prašivce za milé přijetí a povídání. *podpis*

Tak šel čas...

20. let Agáve

V sobotu od 14 hodin 15. června 2012 na náplavce u fotbalového hřiště v Měchenicích oslavila country kapela Agáve dvacet let svého trvání. Jako hosté zde vystoupily kapely v nichž působí bývalí i současní členové kaply Agáve, proto zde nevystoupily kapely zdejších muzikantů jako je Staré sedlo nebo Dobráci. Skoro desetihodinový hudební maraton uzavřela skupina Rudolfinum (na Festivalu Tomáše Linky 21. července 2012 v kempu na Vochtance v podhůří Orlických hor získala kapela Rudolfinum o velice tenký fous druhé místo – zvítězili místní), jejíž pracovní název Š.K.P.T známe z loňské Malé letní noci.

Všem, kdo se podíleli na zajištění hladkého průběhu oslav, ale také dvěma stovkám návštěvníků, kteří si přišli koncert poslechnout, děkujeme – Agáve.

Kořeny country kapely sahají do roku 1989, kdy se Jan *Gonzáles* Trnka (kytara) dává dohromady s Petrem Rabiňákem (banjo) a již na podzim v roce 1990 hrají spolu s dalšími patnácti kytaristy v saloonu na Malé Hraštici, kde se k nim přidává Radek *Carriboo* Maršák (kytara).

Po vojně se k trojici Petr, *Gonzáles* a Kari přidává v roce 1992 Michal Veselý (kontrabas) a díky dvěma kytaristům z osady Mexiko vzniká název Agáve. Kapela si také kupuje lepší hudební nástroje a začíná vystupovat v Mrači, na Libřici u Davle, v Hraš-

tici a v Měchenicích. Vrcholem byl první countrybál v Bubovicích v roce 1994, kde s kapelou vystupují i dvě zpěvačky Radka a Marta. Jak ubíhala léta složení kapely se měnilo a zpěvačky nahradil houslista Vláďa Kulas a společně vyrazili na první festival Lhotecký poplach.

V roce 2000 byla kapela ve složení *Gonzáles*, Petr, Michal, Vlasta Gacek, Jirka Jiráček, Franta Jindra a Ota Plicka pozvána do studia Jiřího Reinera k natáčení CD trojalba *Legendy*. V roce 2002 přichází do kapely nestor bluegrassu Pavel *Monte* Štrál a naopak Vláďa Kulas ji opouští. Skupina začíná poměrně často vystupovat, stává se pravidelným účastníkem Monarchových festivalů, akcí v restauraci U Čadilů, posezení U Drábů, hrají na svatbách a oslavách narozenin.

Dostáváme se k nedávné minulosti, kdy se v kapele objevuje manželská dvojice Dalibor Dalí a Jarka Zimovi, kteří kapelu obohatili hrou na mandolínu, foukačky, kontrabas a hlavně zpěvem. Pokud je některý hráč kapely zrovna zaneprázdněn, vždy rád zaskočí někdo ze spřátelených kapel – jako je třeba Karel Pospíšil s banjem nebo Honza Brunclík Rak s kytarou.

Jubilea se kapela dožila v dobrém zdraví a pohodě, repertoár tvoří písně Greenhornů, Blanketů, Vlaku na Dobříš, Šmolky, staré trempské, ale také písně vlastní z Monte-ho pera.

Pokud si někdo chce kapelu poslechnout naživo, ať vyrazí do Bukovan k Šiškům, do Měchenic k Čadilům nebo k Drábům, do týneckého Náklí či na Mračský hrad.

V sobotu **15. 9. 2012**

od 14. hodin vás srdečně zveme

na tradiční bohoslužbu slova

u kapličky sv. Ludmily,

kterou povede kněz

Pawel Adam Debek.

Obec Měchenice

vás srdečně zve na

Posvicenskou zábavu,

která se koná v sobotu

15. 9. 2012 od 20 hodin

v měchenickém kempu.

K tanci a poslechu hraje
Malá muzika Václava Maříka.

Vstupné: 50.-

Fregatta nabízí

Pokračujeme dále v přípravě poledního menu, které se od září bude častěji obměňovat dle nabídky sezonních surovin.

Nově navíc pro ty, kterým nevyhovuje „sladká“ nabídka cukrárny připravujeme možnost odnést si s sebou v krabičce čerstvě připravené teplé jídlo (např. Pikantní kuřecí paličky). Přesný termín zavedení této novinky a konkrétní nabídka bude vyvěšena na vývěsce u Fregatty, v cukrárně i v restauraci.

Ani letos nebudou příznivci martinické husy zklamáni – husy budou v hojném počtu

A i když to zní v tomto parném létě nepatřičně, na podzim přijímáme objednávky na vánoční cukroví.

Jan Antonín Pacák (1941-2007)

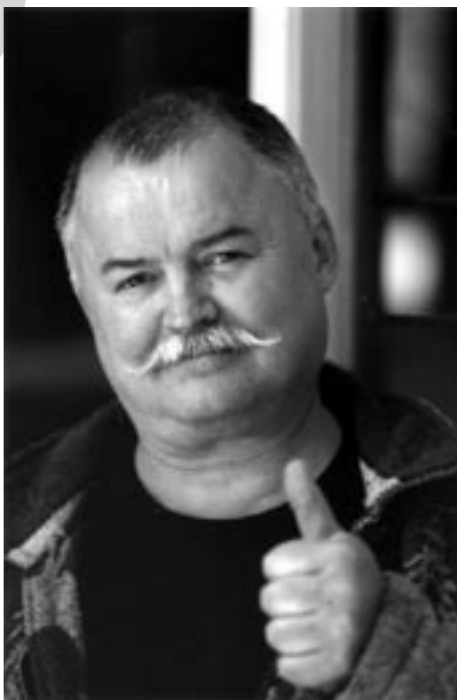
Syn architekta, filmového výtvarníka, scénografa a pedagoga FAMU Jana Pacáka, Jan Antonín Pacák, měchenický občan od r. 1973, byl akademický malíř a muzikant. Absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Vojtěcha Tittelbacha, prof. Arnošta Paderlíka a prof. Vladimíra Sychry. Od r. 1964 spolupracoval jako výtvarník s televizními a filmovými studii, od r. 1965 pracoval jako grafik a knižní ilustrátor a také hrál jako bubeník skupiny Olympic (až do r. 1971). Ilustroval téměř 70 knih (mj. i odbornou knihu Moudrost a řízení od Ing. I. Kratochvíla, v r. 2002). Hrál dixieland, jazz, beat, rock a vystupoval také s amatérským hudebním sdružením českých umělců-grafiků Grafičanka. Uspořádal kolem stovky samostatných výstav a účastnil se mnoha skupinových výstav doma i v zahraničí. Za grafickou tvorbu získal roku 1975 zlatou medaili na XVI. International de Dibuix Joan Miró. Svými pracemi – malbou, grafikou, ilustracemi a malovaným porcelánem – je zastoupen v mnoha předních světových galeriích a muzeích a v soukromých sbírkách. Od roku 1996 byl profesorem na SSVŠ v Písku a v posledních letech svého života byl odborným asistentem na katedře architektury stavební fakulty ČVUT. Jako multiinstrumentalista hrál na kontrabas, banjo, foukací harmoniku, flétnu, kazoo, valchu a zejména bicí. Nazpíval i několik písní (např. Mademoiselle Paris či Strýček Jonatán). Byl všestranným kumštýřem a členem Sdružení českých umělců grafiků Hollar a tvůrčí skupiny Tolerance.

I když odešel již v roce 2007, jako by s námi na jeho výstavách v Nové síni v Praze, v Michalské a na dalších místech stále byl.

O Mistru Janovi Antonínu Pacákovi – jsem si povídal s jeho ženou, Janou Pacákovou.

Co dal Váš muž měchenickým občanům a Měchenicím?

„Přistěhovali jsme se do Měchenic v roce 1973 a postupně jsme se adaptovali na podmínky života na venkově nebo spíše na takovém zvláštním venkově. Začleňovali jsme se do života místní společnosti, i když to nebylo snadné – byli jsme „napla-

veniny“. Když v r. 1984 měla po třiceti letech obnovenou premiéru hra Dámy a husaři, dávaná Novou divadelní společností Měchenickou (později přejmenovanou na Divadlo na Zámečku), byl muž plně zapojen do práce v tomto divadle. Scénu i plakát vytvořil právě pro měchenické představení. V divadelním kuse Gogolovy Ženitby si v r. 1985 dokonce zahrál postavu sluhy Štěpana. Také opět namaloval skvostný plakát. Rok nato byla premiéra Nejkrásnější války – byla spojena s velkolepou výpravou podle návrhů Honzy, který vytvořil i krásný plakát. Jeho nápis – Sami sobě – nad divadelním sálem při příležitosti představení Nebe na zemi v r. 1988 musel být na pokyn vládnoucích pánů odstraněn. Honza pracoval pro měchenické divadlo a pro měchenické s nadšením, i když měl i mnoho jiné práce výtvarné.

Ke vzpomínce tisíc let staré první písemné zmínky o Měchenicích nakreslil v r. 1999 ilustrace k brožurce 1000 let Měchenic. Dělal mu to velkou radost. Samozřejmě oba autoři vytvořili tuto malou knížku zadarmo, i když mnozí měcheničtí kritici tomu nemohli uvěřit. Bylo pro ně nepochopitelné, že lze něco vytvořit i jen pro radost.

Když se postavila v r. 2002 kaplička na úpatí Sloupecké ulice, věnoval Jan do kapličky porcelánový obraz sv. Ludmily, jako dar měchenickým.

Ve volném čase hrál i s místní kapelou – s ředitelem Jelenem, Vostrým a dalšími pány.

Nelze zapomenout na skutečnost, že můj muž nabídl mnoha měchenickým přátelství, které i někteří opětovali.“

Co dali měcheničtí a Měchenice Vašemu muži?

„Honza přišel do Měchenic z pražského holešovického domu, neznal tedy práce na údržbě venkovského stavení a práce spojené s bydlením na venkově. Někteří občané Měchenic zasvětili Honzu do mnoha řemesel, naučili ho zdít, sekát dříví, pečovat o dům a zahradu.

Je však třeba říci, že pro nás, kteří nemáme prarodiče či rodiče či blízké pohřbeny na davelském hřbitově, byli a jsme stále „naplaveniny“ – i když zde žijeme od r. 1973. A lidé to Honzovi dávali často najevo, zvlášť když se chtěl (zadarmo) angažovat pro Měchenice. Jen výborná parta divadelníků a hudebníků, o kterých jsem již mluvila, eliminovala naše nedobré pocity z chování a jednání některých starousedlíků.

Muž miloval zdejší krajinu. Často vycházel se štaflemi malovat do okolí, zejména od Račan se díval do krajiny a maloval ji.

Někteří lidé projevovali k Honzovi úctu a sympatie. Měli rádi jeho upřímnost, humor a vážili si jeho vzdělání.“

Co říci závěrem? Už je to pět let, co Jan Antonín Pacák není s námi. Mně osobně tento výtvarník a muzikant a výtečný člověk chybí. Určitě nejsem sám.

Rozhovor vedl Max Fischel

Jak jsme stavěli kapličku

V roce 1992 slavil náš kamarád Zdeněk Kubín šedesáté narozeniny. Pozval několik přátel na oslavu. Rozhodli jsme se, že mu při té příležitosti připravíme zpestření oslavy formou scénky, ve které jsme promítli klady z jeho života v obci. Na závěr mu rychtář

předal domovský list. Tak vzniklo Měchenické rychtářství, neformální spolek podporující kulturu v obci a okolí, jehož členové byli a někteří ještě jsou: Truhlář Josef, Balík Pavel, Teska Jan, Kubín Zdeněk, Čadil Bohuslav, Císař Josef, který je rychtářem a bratři Ladislav

a František Mlejnský, kteří nás již zastupují v jiných orgánech moci. Naše vystoupení se líbilo a tak jsme během dvaceti let naší činnosti předávali našim vrstevníkům při dovršení padesátin nebo šedesátin domovský list s právem používat titul starousedlík.

Jsme všichni důchodci, mysleli jsme si, že by po nás mělo něco hodnotného v obci

Nahoře: Zdeněk Kubín snímá ze sloupu starou původní zvoničku. Asistuje František Mlejnský a přihlízejí členi Rychtářství a hosté.
Dole: Návrh kapličky od Jana A. Pacáka

užili cihly na stavbu nové kapličky. V okolí jsme hledali inspiraci a díky Josefu Truhlářovi jsme se rozhodli pro nynější podobu. Po dohodě s farářem páterem Debekem, ze Štěchovické farnosti, jsme přemýšle-

li, kdo by měl být patronem kapličky. V Mě-

čchenicích bývá posvácení okolo svátku sv. Ludmily a tak byla vybrána tato světice, která se stala patronkou naší kapličky. Uvítali jsme spolupráci Jana Pacáka, který navrhl a vytvořil portrét patronky. Pan docent Fischel navrhl mříž, kterou vykoval pan Rossi. Kamenické práce si vzal na starost Jiří Diviš a my ostatní jsme se dali do díla. Pracovalo se v odpoledních hodinách a o sobotách. Stavba se financovala z příspěvků místních občanů a malou část dal i OÚ. Zároveň se stavbou kapličky jsme uklidili okolí stavby a celou přilehlou uličku.

Během dvou následujících měsíců se stavba chýlila ke konci, nastaly však nepředvídatelné potíže. Ničivá povodeň zatopila zvonařskou dílnu pana Manouška na Zbraslavi. Bylo potřeba

usadit repasovaný zvon a dokončit stavební práce. Podařilo se zjistit, že zvon byl již repasován a byl předán do truhlářské dílny spolupracovníka pana Manouška, který měl dílnu v obci Ořech. To všechno zbrzdilo naši práci a proto jsme mohli teprve 27. 10. 2002 dílo konečně dokončit. 28. října 2002 v odpoledních hodinách bylo slavnostní odhalení Měchenické kapličky. Sešlo se asi padesát místních občanů. Přijela i deseti členná delegace přátel z Trhového Štěpánova. Josef Truhlář promluvil o významu kapličky a soubor Záviš zapěl chorál. (Soubor Záviš tvoří členové rychtářství.) Slavnostní vysvěcení kapličky se konalo až o rok později. 8. listopadu 2003 se ve 14 hodin zúčastnilo asi 60–70 občanů Měchenic slavnostního vysvěcení kapličky. Pan farář Pawel Debek svým lidovým vystoupením nadchl všechny přítomné. Tím byla splněna a také zdárně završena akce „Kaplička“. V letošním roce bude naše rychtářství slavit 20 let svého působení a zároveň bude deset let stát „naše“ kaplička. Naše obec nemá náves ani jiné veřejné prostranství, kde jsme mohli kapličku postavit. Proto jsme zvolili místo nejbližší tomu, kde již dlouho před tím se podobné místo nacházelo. Je skoro neuvěřitelné, že v dnešní době, kdy jsou veškerá volná místa znetvořena grafiti, naše kaplička je stále neposkvřněná. Budeme doufat, že zůstane i v dalších letech stále čistá.

Bohuslav Čadil

Vše je připraveno. Členové rychtářství kteří realizovali celé dílo. Slavnostní otevření může začít.

Jarní sezóna fotbalistů v Měchenicích

Příprava na jarní sezónu začala tak, jako každý rok, již první týden v lednu. Tréninky A mužstva probíhaly jednak v hale v Praze – Lipencích a dále pak na umělé trávě v Botičské ulici na Praze 2. Příprava B mužstva se odehrávala v hale v Klínci. Ještě před zahájením mistrovských zápasů odehrálo A mužstvo několik přípravných zápasů na umělé trávě v Praze. V sobotu 24. 3. 2012 sehrálo A mužstvo svůj první mistrovský zápas na hřišti v Krňanech. Zápas se vyvíjel slibně. Zásluhou Mirka Dleska se naše mužstvo dostalo do vedení 1:0. O vítězství nás však připravil nepovedený závěr, kdy domácí Krňany dvakrát potrestaly naše chyby v obraně. Ve druhém kole se A mužstvo představilo v domácím prostředí proti Hostivici a výsledkem byla remíza 2:2, kterou vybojovalo až proměněným pokutovým kopem 5 minut před koncem zápasu. Obě branky Měchenic vstřelil Mirek Dlesk. V následujícím kole naše mužstvo odehrálo pěkné utkání v Úhonicích. Bohužel však se špatným koncem – prohra 3:2. O obě branky Měchenic se postaral nejlepší střelec mužstva Mirek Dlesk. První vítězství vybojovalo A mužstvo v domácím zápase proti Horoměřicím. Přestože měcheničtí prohrávali 1:0, nakonec průběh zápasu zvrátili a díky dvěma gólům útočníka Mirka Dleska si tak připsali 3 body za výhru 2:1. Na hřišti průběžně prvních Průhonic podalo naše mužstvo sympatický výkon, který však na favorita nestačil. Po bezbrankovém prvním poločase si nechalo dál zbytečný gól hned v prvních vteřinách druhého poločasu. Zápas nakonec skončil výhrou 2:0 pro domácí Průhonice. Ze všech mužstev v Okresním přeboru jsou Čisovice položeny geograficky nejbližší Měchenicím a tak zápas proti tomuto týmu se dal považovat za místní derby. Po prvním poločase vedly Čisovice 1:0. Do druhého poločasu vstoupili hráči Měchenic s odhodláním zvrátit nepříznivý výsledek, což se jim nakonec povedlo. Nejprve si v 80. minutě srazil čisovický stoper dlouhý nákop Míly Tichého do vlastní branky a hned o 3 minuty později rozhodl zápas Milan Prešinský – výhra 2:1. V Libčicích měcheničtí prohráli 6:3. Za Měchenice

se trefil dvakrát Mirek Dlesk a jednou Radek Tomečka. Proti Jílovému B, které na jaře ještě neobodovalo, si naše mužstvo hodně věřilo a všichni očekávali snadnou výhru, která nepřišla. Řada nevyužitých šancí měchenické hráče nakonec mrzela, protože z ojedinelé šance se po rohovém kopu prosadil v samotném závěru jílovský útočník – 0:1. Na hřišti ve Zvoli se představil dlouholetý měchenický brankář Pavel Žanda Žák a svými zákroky dlouho držel naději Měchenic na solidní výsledek. Ve 25. minutě poslal Měchenice do vedení Standa Griščenko. Do poločasu však domácí Zvole vyrovnala a ve druhém poločase se ujala vedení 3:1. Snížení na 3:2, které obstaral opět Standa Griščenko, však nemělo dlouhé trvání a hned po rozehrání domácí upravili skóre na konečných 4:2. Následujícím domácím vítězstvím 4:3 proti Chotči si A mužstvo Měchenic zajistilo definitivní záchranu v Okresním přeboru. V tomto utká-

Měchenické B mužstvo zahájilo jarní sezónu dvěma těsnými domácími prohrami. Nejprve podlehl Kytínu 0:1 a poté Mníšku B 1:2 (branka Tomáš Borák). V dalším zápase naši hráči zajížděli do Dolních Jirčan a na soupeře si věřili, protože na podzim právě nad tímto týmem získali jediné 3 body. Bohužel, podzimní výsledek se neopakoval a po prohře 2:6 odjelo naše B mužstvo s prázdnou. Následovaly další dva domácí zápasy. S Klínцем B mužstvo po boji těsně prohrálo 1:2 (branka Standa Griščenko) a Kazín B si z Měchenic odvezl 3 body za výhru 1:3 (branka Tomáš Trnka). Po prohrách v Nučicích (3:0) a s Čisovicemi (1:2 – branka Radek Pampel) přišlo derby s rezevním týmem Davle a konečně také vítězství. Na zisku tří bodů za výhru 3:0 se podíleli brankami Tomáš Trnka, Tomáš Borák a Jakub Květoň. Bylo to však jediné jarní vítězství B mužstva. Zbývající čtyři zápasy skončily prohrami. Nejprve B mužstvo

Horní řada: Oldřich Kerlický, Karel Samek, Ondřej Bílek, Miloslav Tichý, Miroslav Pexa, Milan Prešinský, Robert Staněk, Lukáš Valocsai, Radek Tomečka, Martin Němec. Dolní řada: Jaromír Dlesk, Stanislav Griščenko, Jaromír Havel, Jakub Boudník, Tomáš Borák, Ondřej Lípa, Jiří Vaněk, Jan Pravda

ní Měchenice vedly již 4:0, to když se trefil dvakrát Mirek Pexa a jednou Milan Prešinský s Mirkem Dleskem. Hosté z Chotče však závěr utkání zdramatizovali, když dokázali snížit až na rozdíl jediného gólu. V závěrečných třech utkáních jsme si nejprve odvezli prohru 6:2 z Dobrovízu, v domácím vyhoceném utkání s Rudnou jsme remizovali 3:3 a sezónu jsme zakončili výhrou 5:2 u posledního týmu v tabulce v Černošicích. V jarní sezóně získalo naše mužstvo 14 bodů, což společně s 15 podzimními body znamenalo konečně desáté místo. Do krajské 1.B třídy postoupily Průhonice a naopak sestup neminul Černošice.

doma nestačilo na Vonoklasy B (1:2 – branka Jakub Květoň) a v samém závěru utrpěli měcheničtí tři debaky – v Dobříči 8:2 (Ruda Šťastný a Jakub Květoň), doma s Dobřichovicemi 0:9 a ve Všenorech B 10:2.

Právě v těchto dnech vrcholí příprava na novou sezónu, která bude zakončena čtyřdenním soustředěním v Milevsku. Věříme, že se našim hráčům bude dařit lépe než v minulé sezóně, a že si na měchenický stadion najde cestu více diváků a podpoří obě naše mužstva. První domácí zápas sehraje A mužstvo v sobotu 1. 9. 2012 a tak se na Vás těšíme.

Miloslav Tichý

Dne 1. 7. 2012 naše restaurace oficiálně přivítala nového šéfkuchaře pana Pavla Kaprase, který se vrací na místo činu po více než 15 letech. Rádi bychom Vám nabídli služby v oblasti veřejného stravování formou rozvozu jídel do Vašich domácností, firem nebo úřadů. Dále nabízíme výdej jídel do Vašich jídelnůsíčů v době od 9.30 do 10.30 hod. za zvýhodněnou cenu od 66 Kč za menu. Každý čtvrtek zveřejňujeme jídelní lístek na následující týden, a to jak u nás v restauraci, tak na internetových stránkách www.ucadilu.cz. Pro více informací nás neváhejte kontaktovat na telefoním čísle: 777 610 730 (p. Skala).

Za restauraci U Čadilů Jaroslav Skala a Pavel Kapras

115 let Vltavanu Davle

Převzato z kroniky Vltavanu: „...v hrabčím pivovaru se 26. prosince 1896 sešla ustavující valná hromada spolku, který podle pramene

své obživy, řeku Vltavu, přijal jméno Vltavan. První ples byl pořádán 21. února 1897 a výtěžek byl věnován na pořízení krojů pro své členy, proto mohl spolek na oslavu pořádánou 27. července 1897 již vyjít ve stejnokroji. Na oslavu pozval členy bratrského spolku Vltavan Praha a místní sbor hasičský.“

Pražský Vltavan, založený v roce 1871, je nejstarším z vltavanských spolků, následuje Vltavan Davle, o rok mladší Vltavan Štěchovice a čtvrtým v pořadí je jihočeský Vltavan Purkarec, založený v roce 1902.

Členy spolku nebyli pouze voraři a plavci, ale také obchodníci dřevem a mnozí další. Například v Praze byl zakládajícím členem spolku primátor František Dittrich, ale i pokrokově smýšlející zástupci české šlechty jež

v oblasti plavby podnikala a to Adolf a Karel Schwarzenberkové a Jiří Kristián Lobkowitz. Z Davle jmenujme za všechny svatokiliánského kaplana Jana Mačí.

Cílem spolku bylo finančně podporovat sociálně slabé rodiny vorařů a organizovat kulturní program. Z příspěvků členů a výtěžků různých podniků pořádaných spolkem, byli podporováni nemocní, poskytován příspěvek vdovám a sirotkům nebo na pohřeb zesnulého člena.

Davelský Vltavan si i po nástupu komunismu udržoval svou tradici. Fungoval dál sice pod hlavičkou Osvětové besedy, ale název si zachoval. Pomohl také zachovat spolek Vltavan Purkarec, který v rámci Osvětové besedy přijal pod svá křídla.

K uctění památky utonulých postavili davelští na břehu Vltavy pomník. Dnes tvoří podle jejich vzoru, mohutné kotvy zasazené mezi kameny, pomníky utonulým v sídle všech vltavanských spolků.

V roce 2000 zakládají všechny čtyři vltavanské spolky – Vltavan Čechy. Navazuje na tradice spolkového života a podporuje kulturní a národní život lidí kolem řeky Vltavy. Vltavan Čechy je členem Evropské asociace vorařů a davelští Vltavané si tak mohli zkusit na jejich sjezdech, v rámci programu, jak splavit vor na horské řece v Itálii i ve Španělsku.

Oslavy 115. výročí trvání spolku Vltavan Davle zahájil 4. července 2012 podvečerní koncert Ústřední hudby České armády, kde vystoupili Pavlína Filipovská, Karel Štědrý a Jožka Šmukař (cimbál), který si přišly poslechnout tři stovky návštěvníků.

V sobotu 7. července 2012 bylo provozováno historicky první lodní spojení mezi Davlí a Pikovicemi, a to od přístavního můstku na Vltavě u parkoviště od 8 do 19 hodin, kterou zajišťoval svým zrekonstruovaným kolesovým parníkem s klasickým parním kotlem pan kapitán Kedršt, což uvítali hosté a zejména děti.

Ve 14 hodin oslavy vyvrcholily slavnostním průvodem od hotelu Pivovar k Památníku padlých před Základní školou, kde před položením věnců zazpíval hymnu ČR a píseň Vltavo, Vltavo člen opery ND Vratislav Kříž. Slavnostního průvodu se zúčastnili i pozvaní hosté Vltavan Praha s hudbou, Vltavan Štěchovice s hudbou, Vltavan Purkarec, Dělnická beseda Havlíček z Řevnic a spolek Radost z Krásna u Karlových Varů – všichni se svými prapory a v krojích. Oslavy zakončila na parkovišti před obchodním domem lidová zábava, kam se přišlo bavit kolem pětiset hostů.

Davelský Vltavan ke svému výročí také obdržel i blahopřejný telegram od kardinála Dominika Duky.

Vltavan Davle bude mít po 115 letech konečně svou vlastní klubovnu v restauraci s příhodným názvem Vltavanka a s výhledem na soutok Sázavy s Vltavou a sochu Voraře zhotovenou dle návrhu akademického sochaře Vitanovského. Kámen pochází z kamenolomu Zbraslav, je přírodní a neupravován. V celé české republice jsou pouze tři monumenty zhotovené stejnou technologií.

Spolek má 230 členů (z toho 4 zastupují Vídeň a 3 Měchenice) – pořádá čtyři schůze a jednu valnou hromadu ročně, zájezd do termálních lázní v Maďarsku, účastní se plesů ostatních Vltavanů atd. Nejstarším členem je osmdesátisedmiletý Stanislav Čížkovský a nejmladším půlroční Antonín Mlejnský – o budoucnost spolku je tedy postaráno.

Dle rozhovoru s MVDr. Františkem Dolejším, předsedou spolku Vltavan Davle

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

Na houbách

Malý Jeník právě usínal ve své postýlce, když zaslechl rozhovor dědečka s babičkou. Dědeček povídal: „Zítřka půjdu s Jeníkem na houby“. Babička dědečkův plán schválila. Malý Jeník si dal palec do pusy a slastně usínal. Zdálo se mu o krásných houbách; nalézal hříbky, křemenáče, kozáky, lišky, klouzky. Ráno se probudil, spěchal za dědou, že půjdou na houby. Děda si přichystal sukovic, košík a nožik. A vyšli, ještě za rosy, mlha pomalu stoupala nad řekou.

Vešli do lesa. Jeník ne a ne najít nějakou zdravou a jedlou houbu. Také dě-

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

deček nic nenacházel. Ale co se stalo! Hodný skřítek zašeptal Jeníkovi do ucha: „Podívej se do prava!“. Jeník se podíval a ejhle: byl tam krásný hříb, přímo výstavní. „Dědo, dědečku,“ volal Jeník „našel jsem hříba!“ Děda se sklonil nad hříbem, očistil ho a dal do košíku. „Jseš šikovný kluk, tak hledej dál!“

A hodný skřítek zase šeptal Jeníkovi do ucha: „Podívej se do leva a před sebe!“. A opravdu. Vlevo i před Jeníkem byly nádherné dva kusy křemenáčů – rostly poblíž břízy. A ještě jeden tam byl, a ještě dva, sice menší, ale radost se podívat.

Košík se dědečkovi plnil zdravými houbami. Jeník hledal a podle rad skřítky také nacházel. Zase volal na dědečka, aby si hou-

DĚTSKÝ ČTVRTLETNÍK

by dal do košíku. Skřítek pošeptal Jeníkovi novou výzvu: „Jeníku, nesmíš v lese moc křičet, nebo se nám houby schovají, víš!“ Jeník poslechl a dědečkovi už jen ukazoval.

„Kde jen ten klučina houby nachází, já jsem nasbíral sotva pár kousků a Jeník už jich našel tolik moc?“ divil se dědeček. Jeník ale dědovi neprozradil, že mu v hledání radí hodný skřítek.

Když přišli domů, babička je oba pochválila a udělala výbornou smaženici z čerstvých hub, a kolik jich ještě usušili!

Večer Jeník zase usínal, zdálo se mu o houbách a hlavně – děkoval skřítkovi za pomoc. Vždyť bez něho by tolik hub nenashbíral. A pamatoval si, že v lese jsme potichu, aby nám houby neutekly...

Skřítek dopisovatel

Ornitologické okénko

Dravci

Již čtrnáctým rokem provádím v okolí Měchenic, Sloupu a Hvozdnice pravidelné sčítání ptáků v rámci Jednotného programu sčítání ptáků, jehož garantem je Česká společnost ornitologická. Za čtrnáct let jsem nashromáždil data, která se již dají považovat za statisticky významná. Zjistil jsem, že se zde vyskytuje mezi 38–43 druhy ptáků. Na stránkách Měchenického čtvrtletníku vám představuji druhy ptáků, které jsou v okolí Měchenic hojné, a které tudíž můžete často zastihnout na zahradách, v ulicích, nebo při procházce v lese či na poli.

Na sklonku léta, kdy jsou již pole sklizena a hlodavci – nejčastěji hraboši – shromažďují vydrolené obilky v podzemních zásobárnách, je ideální doba na pozorování dravců. Počty jedinců silně kolísají podle početních stavů hrabošů a dalších hlodavců, neboť ti jsou hlavní potravou káně lesního (*Buteo buteo*) a poštolky obecné (*Falco tinnunculus*). Oba dravci, patřící mezi nejpočetnější druhy dravců v České republice, se spokojí i s obojživelníky, ještěrkami, brouky, ale také s menšími ptáky, kteří se vyskytují na zemi. Oba zmíněné druhy přepadávají kořist poté, co si ji díky vynikajícímu zraku vyhlédli na zemi a vrhají se na ni střemhlavým letem. Proto je nejspíš dobře znáte: káně, ve chvíli kdy krouží nad polem nebo nad lesem vypadá majestátně – někteří hodně neinformovaní lidé jsou schopni si je splést s orlem (všechny druhy orlů jsou samozřejmě podstatně větší). Poštolka je sokolovitý pták – je tedy o hodně menší než káně a má srpovitá křídla. Co je pro ni velmi charakteristické je třepotavý let, kdy nám připadá, že je „přišpendlena“ na obloze a divoce mrská křídly. Když chvíli počkáme, můžeme pozorovat jak v mžiku přitáhne křídla k tělu a zřítí se k zemi jako kámen. Těsně nad zemí křídla rozevře a zároveň zatne pařátky do kořisti. Podobně loví i káně. Kořist zpracovávají někdy na zemi, jindy ji odnesou na bezpečnější místo, anebo – v době hnízdění – na hnízdo k mláďatům. Tito dva dravci jsou také nápadní v zimě. Obvykle po dlouhých měsících hladovění vysedávají na stromech podél silnic a čekají, jestli se na silnici neobjeví sražená zvířata. Uletí jen když zastavíme a vylezeme z auta. Káňata někdy „myskují“. To je můžeme vidět sedět strnule na větší hroudě na poli, na starém balíku slámy nebo sena, nebo na oplocence u lesa. Šetří tak energii a přepadávají hraboše, které hlad vyžene předčasně z podzemních doupat.

Takže pozorovat káňata a poštolky je opravdu snadné. Jak je to s ostatními dravci, kteří jsou u nás také hojní? V okolí Měchenic se vyskytuje dost často krahujec. Krahujec obecný (*Accipiter nisus*) obývá lesní porosty a také v nich loví. Zkuste se při procházce lesem zadívat do korun mladších smrků! Možná objevíte hnízdo krahujce, které si tento dravec staví ve výšce 5–8 metrů nad zemí, a které vypadá jako větší ošatka zbudovaná z větví a tenkých větviček. Krahujec loví převážně pěvce, které přepadává výhradně za letu mezi stromy. Dost často se vydá na lov také do otevřené krajiny, ale zahlédne ho jen zkušené oko. Krahujec totiž nejčastěji letí nízko nad zemí, „kopíruje“ nerovnost terénu a vrhá se na ptáky, kteří mají pomalejší reakce a prostě nejsou s to mu uniknout. V zimě přivede krahujce hlad i do našich zahrad. Několikrát jsem pozoroval krahujce, který prosvištěl kolem krmítka a snadno překvapil nic netušícího kosa nebo vrabce, či zvonka. Někdy se s ním snesl na zem, aby jej usmrtil, jindy jej okamžitě odnesl pryč. Pokud vás v tichu zimy náhle upoutá vyděšený křik pěvců kolem krmítka, nebo vám někteří ptáci narazí v zoufalém úprku do okenních skel, rychle očima propátrejte stromy na zahradě. Možná vás právě navštívil krahujec, který je podobně velký jako poštolka, má poměrně dlouhé, žlutě zbarvené stojáčky (nohy) a vodorovně vlnkované světlé břicho. Samec je nápadný červenavě hnědým zbarvením břicha, taktéž s příčným vlnkáním.

Krahujec je podobný dalšímu z našich běžných dravců, a sice jestřábovi lesnímu (*Accipiter gentilis*), který je obtížně pozorovatelný, neboť žije skrytě v lesích, kde je málo rušen. Přesto zkušenému pozorovateli neunikne: prolétá velmi rychle a velmi tiše mezi stromy vysokého jehličnatého lesa a stejně jako krahujec přepadává drobné ptáky v letu. Pokud jej zahlédneme v otevřené krajině, tak na sebe nejspíš upozorní svižným jakoby nervózním přímočarým letem – hledí z krajiny co nejdříve zmizet. Může ovšem také sedět někde na pozorovatelné a z ní se pak vrhat na kolem prolétající ptáky. Dokáže vyvinout velkou rychlost a ptáky rychle uchvátit. Jestřáb je o poznání větší než krahujec a je o něco menší než káně. Nápadná jsou poměrně kratší křídla a poněkud delší ocas.

Přeji vám při pozorování zmíněných dravců krásné zážitky. První dva druhy jistě znáte. Na ty dva další se zkuste trochu zaměřit – stačí se lépe dívat a všimnout si pohybu v krajině. Budete odměněni nevšedními zážitky!

Martin Kupka

KALENDAŘ FARNOSTI ŠTĚCHOVICE

1. 9. a 2. 9. 2012 (sobota, neděle)

Mše sv. na ukončení prázdnin s žehnáním školních tašek pomůček pro nový školní rok

18.00 Štěchovice, kostel – při mši sv.

8.00 Sv. Kilián, kostel – při mši sv.

10.00 Slapy, kostel – při mši sv.

9. 9. 2012, 10.00

Posvícenská mše sv. – kostel sv. Petra a Pavla, Slapy

9. 9. 2012, 8.00

Posvícenská mše sv. – kostel sv. Kiliána, Davle

15. 9. 2012, 14.00

Bohoslužba – kaplička sv. Ludmily, Měchenice

16. 9. 2012, 14.00

Poutní mše sv. – kaplička Povýšení sv. Kříže, Třebenice

6. 10. 2012, 14.00

Žehnání zvířátek – Štěchovice, u kostela žehnání zvířátek a zvířat při příležitosti svátku sv. Františka z Assisi

7. 10. 2012, 16.00

Modlitba růžence, kostel Štěchovice (každou neděli v říjnu)

7. 10. 2012, 14.00

Poutní mše sv. k sv. Františku z Assisi, Bojanovice – kaplička

27. 10. 2012, 18.00

Posvícenská mše sv., kostel Štěchovice

1. 11. 2012, 18.00

Slavnost Všech svatých kostel Štěchovice – mše sv., hřbitov – modlitba

2. 11. 2012, 18.00

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé kostel Slapy – mše sv., hřbitov – modlitba

Náměty na letní večeri

Plněný celozrný chléb

Menší celozrný chléb rozkrájíme na plátky tak, aby spodní kůrka zůstala nerozříznutá. Mezi vzniklé plátky postupně vkládáme šunku, mozzarella, plátky rajčat nebo to, co máme rádi. Na plech položíme alobal, na který nalijeme olivový olej smíchaný s rozetřeným česnekem. Zbytek oleje natřeme i na vrchní kůrku chleba a dáme rozpéct buď do trouby na 180° cca na 20 minut nebo na gril, v tom případě chléb do alobalu zabalíme celý. Po rozpečení pokapeme balzamikovým octem a hustě posypeme nasekanou bazalkou.

Dezert se žloutkovým krémem

Na dezert si nejdříve uvaříme klasický vanilkový pudink – ½ litru, jen nebudeme sladit. Směs necháme vychladnout. Mezitím si utřeme 1/8 másla, 2 žloutky a moučkový cukr podle chuti. Obě směsi ušleháme dohromady, postupně, aby se máslo nestránilo. Nemusíme použít všechny pudink. Upečeme si 1/2 plechu listového těsta, po vychladnutí na něj rozetřeme žloutkový krém a poklademe ovocem, které máme rádi. Pro zpestření můžeme ještě pod krém natřít těsto rybízovou marmeládou.

Dobrou chuť přeje Zatron

O B L E Č K Y

Krátčí se dny, chladná rána zahalená do mlhy a večery, kdy vezmeme zavděk nějakým teplejším oblečením nám, jako už každý rok, zvěstují blížící se podzim. Právě proto je nejvyšší čas položit si téměř klasickou ženskou otázku a poupravit podmět: „Bude mít váš pesek v nastávajícím chladném a posléze mrazivém počasí co na sebe?“ Pokud je vaše odpověď ryze ženská: „NEMÁ!“, je právě čas nějaký ten obleček zakoupit, či se pustit do jeho výroby. Pokud patříte k těm lidem, kteří se na oblečeného pejska koukají s ironickým úsměvem a na jeho majitele jako na přecitlivělého blázna, tak věřte, že pro mnohé pejsky je takový obleček velkým pomocníkem a pro jiné téměř nutností.

Proč vůbec oblékat psa? Otázka, kterou si položí skoro každý. Pro plemena hladkosrstá a naháče slouží obleček především jako ochrana před zimou, možným prochladnutím a následným onemocněním. Totéž platí u psích seniorů, kteří již mívají srst značně prořidlou, proto je dobré chránit jim záda a ledviny před nežádoucím prochladnutím. To samé platí u jedinců s omezenou pohyblivostí a u nemocných pejsků. U pejska chlupáče plní obleček víceméně ochrannou funkci před přílišným ušpiněním. Všichni to známe – jarní obleva, podzimní plískanice, v zimě sníh či v horším případě rozsolená břevka, ale

i deštivé letní počasí a všude samé bláto. Z chlupatého psíka se v takovém počasí stává blátivá koule. Po každém venčení ho pak čeká povinná vana a nás následný úklid koupelny, popřípadě fénování psa. Není nic snadnějšího, než do takového deštivého počasí poříditi psovi vhodný šustákový overálek s nohavičkou. Přijdete domů, spláchnete tlapy, svléknete psa a je to. Večer obleček vypere a tenký šusták do rána v pohodě uschne. I v létě prší a dny jsou pošmourné a venku je

po kotníky bláto. Proč tedy neobléknout vašemu pejskovi pláštěnku do nepohody? Už jsou k dostání i na našem trhu.

Zvláštní kategorii chlupatých pejsků tvoří pejskové výstavní, s dlouhou pěstěnou srstí. Tyto psí krasavce bez oblečku venku téměř nepotkáte. Obleček je jednak chrání před mokrem, blátem, ale i prachem a lámáním chlupů. Pokud budete vašeho chlupatého pejska oblékat, nezapomeňte, že třením srsti o obleček vzniká statická elektřina, která způsobuje cuchání chlupů. Proto doporuču-

ji pejskovi před oblečením ošetřit srst antistatickým sprejem, kterých je na trhu s psí kosmetikou velké množství.

Jaký obleček je vhodné poříditi? Obleček je dobré vždy přizpůsobit účelu, počasí a především pejskovi. Neměl by nikdy jakkoli omezovat pejska v pohybu, měl by být perfektně padnoucí, takže ani velký ani malý. Proto je vhodné vzít na nákup pejska s sebou a obleček vždy dobře vyzkoušet. Pro jarní a podzimní plískanice doporučuji overálek s nohavičkami z tenkého šustáku či šustákovou vestičku na záda. Materiál by měl být nepromokavý, či vlhkost odpuzující, ale zároveň prodyšný. Popřípadě by měla být psí kombinéza, stejně jako lidská bunda, opatřena místy s prodyšnou látkou. Pro mrazivé zimní měsíce vybavíme hladkosrsté pejsky a naháče kombinézami s teplou podšívkou. Do suchého chladného počasí jsou vhodné svetříčky či fleesové tepláčky. Do deštivého počasí pak nepromokavé pláštěnky. Barva už záleží jen na vás. Podzim hýří barvami, pusťte tedy předsudky stranou, ať okolí žasne nad barevnými a střihovými variacemi oblečení vašeho psího krasavce. Dámy, nezapomeňte sladit své oblečení s oblečkem vašeho psího miláčka.

Nezbývá než vám i vašemu psímu kamarádovi popřát hezké společné chvílky v podzimních dnech, kdy vám ani plískanice nezkaží náladu.

Markéta Šimečková

Vor

11. července 2012 kolem 16 hodiny proplul kolem Měchenic vor, který slavnostně vyplul ve 14 hodin z vaziště ve Štěchovicích.

„Projekt výstavby vorového pramene vznikl asi před třemi lety jako nápad lesnicko-dřevařské společnosti LESS k dvacátému výročí existence společnosti,“ řekla jedna z organizátorek Andrea Pondělíčková.

Pětitalbový vor, který je a bude kvůli předpisům tažen vlečným remorkérem, byl vyroben podle historických postupů ze smrkových klád dlouhých 16 m. Klády, pokácené v březnu a dubnu 2012, stavitelé ručně odkornili v Bohdanči nedaleko sídla holdin-

gu LESS, z mladých smrků natočili houžve, kterými klády svázali, a pro výrobu použili i plaveckou sekeru, takzvanou oušnici, okovec nebo plavecký nebozez, takzvaný pochop. Poté bylo 120 klád převezeno na místo bývalého vaziště ve Štěchovicích, kde probíhala vlastní stavba 90 metrů dlouhého voru. Sestavení samotného pramene trvalo tři týdny a podíleli se na něm tři lidé. Na jeho sestavování se přijel podívat jeden z posledních žijících plavců, pan Václav Husa.

Trasa voru vede ze Štěchovic přes Prahu do Hamburku. Délka celé trasy je 760 km. Podle kapitána tažného remorkéru Vladimíra Weinlicha čeká na plavce nejrizikovější úsek na Labi mezi Střekovem a Děčínem.

První doložená písemná zpráva o voroplavbě na Vltavě se zachovala z r. 1316. Vory však připlouvaly do Prahy nejméně o 300 let dříve.

Velký rozmach voroplavby nastal v době vládnutí Karla IV. V té době došlo také k prvním rozsáhlým úpravám jezů a koryt řek pro snazší průchod vorových pramenů. Největší objemy dřeva se plavily v 18. a 19. stol. Poslední smutnou konjunkturu zažila vltavská voroplavba v 50. letech 20. století, kdy stavby přehrad vyvolaly plošné mýcení zátopových oblastí. Právě vybudování přehrad na Vltavě udělalo tečku za plaveckým řemeslem.

Poslední vorový pramen proplul provizorní propustí rozestavené Orlické přehradou v září 1960.

dokamen.cz

Váš dodavatel ekologických paliv

PALIVOVÉ DŘEVO DŘEVĚNÉ BRIKETY

DŘEVĚNÉ UHLÍ PELETY

Tel.: 603 835 362

E-mail: info@dokamen.cz

www.dokamen.cz

Sklad: Sloup u Davle, 252 06

Otevírací doba:

Po-Pá: 8.⁰⁰ - 16.⁰⁰ So: 8.⁰⁰ - 11.³⁰

Kytici až domů

Nechce se vám
vozit květy v autobuse?

Zapomněli jste
na oslavu?

Podívejte se na web klox.cz nebo
zavolejte na 775 102 517 a kytici
vám dovezu zdarma až domů.

Mnozí obyvatelé
Měchenic
již této služby
využívají.

Hedvika Fischelová

PALIVOVÉ DŘEVO ŠTĚCHOVICE

Tvrdé štípané 1 100 Kč **Měkké štípané 900 Kč**

**Cena za jeden sypaný
prostorový metr**

**Doprava v kontejneru
3 až 9 m³**

**Dřevo rovnané v rašlových
pytlích:**

30 dm³ 55 Kč (polena 25 cm)

40 dm³ 65 Kč (polena 33 cm)

Dřevo je uskladněné v hale

**Celoroční prodej bez ohledu
na počasí**

Krátké dodací lhůty

608 441 442
775 443 444

E-mail: drevoStechovice@seznam.cz

Instalatérské práce

- voda
- kanalizace
- plyn
- topení

- řešení havárií
- možnost víkendových prací
- příjezd v dohodnutém,
vámi požadovaném termínu
- zakázky na klíč

Kontakt:

JAROMÍR DLESK
Tel.: 607 186 463
jaromir.dlesk@seznam.cz

Pavel Běhavý

PILA MĚCHENICE

prkna, fošny, trámy, krovy včetně motáže,
střešní latě, sušení, hoblování, opracování řeziva,
palubky, OBS desky a jiné

Vltavská 20
252 06 Měchenice

e-mail: pila.mechenice@volny.cz
www.pilamechenice.cz

tel: 603 701 093
fax: 281 981 854